

Къмъ това време падна раненъ и началникътъ на преднитъ постове—командирътъ на 1-а дружина, майоръ Поповъ. Цѣлиятъ 2-и полкъ бѣ вече въ първа линия, и командирътъ на полка пое общото началство на бойната линия. Спрѣха се 2/5 и 4/5 дружини, които бѣха оставени въ втора линия. Мѣстността бѣ съвсемъ открита и равна, безъ гънки, кждето би могло да се намѣри прикритие, а пкъ турскиятъ пушеченъ и картеченъ огънь бѣ развитъ до най-голѣма сила. Загубитъ бѣха голѣми. 7-а рота изгуби убити и ранени всичкитъ си началници, въ това число и ротния командиръ.

Малко по малко за противодействие на турския обхватъ излѣзоха въ първа линия и дветъ дружини отъ 5-и Дунавски полкъ. Бригадниятъ командиръ изпрати една рота презъ с. Колиби да обхване турския флангъ, но ротата удължи фланга на бригадата.

Къмъ 12 ч. 30 м. сл. пл. 4-а с. с. батарея, отъ главнитъ сили, зае маскирана позиция и откри огънь по турскитъ окопи и картечници. Къмъ 1 ч. сл. пл. зае открита позиция на платото източно отъ Дулапъ и 6-а с. с. батарея, която бѣ въ авангардъ; тя откри огънь по турскитъ вериги, разположени по склоноветъ източно отъ с. Колиби, които обстрелваха батареята. Подъ прикритието на огъня на 6-а батарея, излѣзе и 5-а с. с. батарея още по-напредъ, зае открита позиция и откри огънь по сжщитъ вериги. Турцитъ, които не преставаха да напредватъ източно отъ с. Колиби, бидоха принудени отъ артилерийския и пехотенъ огънь на българитъ да се спратъ. До тоя моментъ българитъ вѣрваха, че иматъ работа съ турски ариергардъ, състоещъ само отъ пехота и конница.

Командирътъ на турската 4-а дивизия бѣ изпратилъ на помощъ единъ пехотенъ полкъ, съ артилерия, и една батарея откачваше на западъ отъ с. Карагачъ. Тя бѣ съгледана отъ българскитъ 5-а и 6-а батареи и отъ нѣкои роти, и всички откриха огънь по нея. Всички офицери отъ турската батарея и по-голѣмата частъ отъ прислугата паднаха убити. Батареята стана неспособна за движение и въ края на боя остана въ български ржце¹⁾). Докато ставаше това, дѣснофланговата батарея на турския I корпусъ, който бѣ на позиция на гребена южно отъ с. Карагачъ, откри огънь съ мѣрникъ 4000 метра, а следъ нея откриха

¹⁾ „Балканската война“ отъ Германския генераленъ штабъ, стр. 96. Споредъ това съчинение, батареята не могла да открие огънь; споредъ българскитъ батареини командири, тя открила огънь, но била принудена да млъкне.